บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย เพื่อความสะดวกและความเข้าใจตรงกัน จึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ΣX^2 แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว

X แทน คะแนนของแต่ละคน

T แทน คะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

k แทน จำนวนกลุ่มที่นำมาเปรียบเทียบกัน

j แทน กลุ่มตัวอย่างที่ j

SS แทน ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง

MS แทน ส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสองเฉลี่ย

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

B Subscription หมายถึง ระหว่างกลุ่ม

W Subscription หมายถึง ภายในกลุ่ม

T Subscription หมายถึง รวมทุกกลุ่ม

ในการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่แบบ Scheffé Method

k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

F* แทน ค่า F ที่เปิดจากตาราง (Critical Value)

MS_{within} แทน ค่า Mean Square Within-groups ที่คำนวณไว้แล้วในการวิเคราะห์ความแปรปรวน

n แทน จำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอโดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าตัวกลางเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการที่ผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูเยาวชนในแต่ละประเภท

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประเภทของวิธีการอบรมเลี้ยงดูและวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ที่แสดงองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูในแต่ละประเภท รายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าตัวกลางเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการที่ผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูเยาวชนในแต่ละประเภท ดังแผนภาพ 1 ถึงแผนภาพ 3

แผนภาพ 1 แสดงค่าตัวกลางเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการที่ผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูเยาวชนแบบปล่อยปละละเลย

วิธีที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่าน	5	4	3	2	1	0	$\bar{X}$	S.D
1. ผู้ปกครองไม่ค่อยเอาใจใส่ดูแลสุขภาพของฉัน							2.408	1.157
2. ผู้ปกครองไม่เคยว่ากล่าวตักเตือนเกี่ยวกับความประพฤติ มารยาท และการพูดจาของฉัน							2.455	1.213
3. เมื่อฉันขออะไรผู้ปกครองมักไม่ให้ แถมยังดุเสียอีก							2.487	1.142
4. เวลาฉันมีปัญหา ผู้ปกครองมักเฉย ฉันต้องแก้ปัญหาเอง							2.555	1.363
5. ฉันคบเพื่อนใกล้อย่างอิสระ ผู้ปกครองไม่ค่อยตักเตือน							2.916	1.244
6. ฉันจะไปเที่ยวไหน ผู้ปกครองก็ไม่ว่า							2.758	1.249
7. ฉันต้องดูแลซักรีดเสื้อผ้าของฉันเองเสมอ							3.360	1.367
8. เวลาฉันไม่สบายหรือบาดเจ็บ ฉันต้องหยิบยามากินเอง หรือรักษาเองเสมอ							2.521	1.288
9. ผู้ปกครองมักยกย่องความดีของคนอื่นมาเปรียบเทียบกับฉัน							3.321	1.328
10. เวลาฉันทำดี ผู้ปกครองไม่ค่อยชมเชย							2.668	1.285
11. ผู้ปกครองไม่ค่อยเอาใจใส่ตัวฉัน							2.460	1.339
12. หลังเลิกเรียน เมื่อกลับถึงบ้านทางบ้านไม่เคยสนใจถามไถ่							2.511	1.320
13. ผู้ปกครองไม่เคยอยู่ปรึกษาหารือหรือพูดจากับฉัน							2.382	1.208
14. เวลาทะเลาะกับพี่ ๆ น้องๆ ฉันจะถูกตำหนิมากกว่าคนอื่น							2.989	1.395
15. ฉันอยู่บ้านอย่างไม่มีความอบอุ่นใจ							2.663	1.470
16. เมื่อฉันทำผิดจะถูกลงโทษหรือถูกด่าว่าอย่างรุนแรง							2.995	1.386
17. ผู้ปกครองไม่เคยสนใจว่าฉันจะแต่งตัวอย่างไร แบบไหน							2.759	1.336
18. ผู้ปกครองชอบไล่ฉันให้ไปเล่นไกล ๆ จะได้ไม่ทำความรำคาญให้							2.435	1.212
19. ฉันดูโทรทัศน์หรือฟังวิทยุอยู่นึกบ่อยครั้ง							2.905	1.318
20. ผู้ปกครองรักฉันไม่เท่ารักคนอื่น ๆ ในบ้าน							2.516	1.207

จากแผนภาพ 1 พบว่าเมื่อครั้งที่เยาวชนในสถานพินิจฯ อยู่ที่บ้านส่วนใหญ่จะต้องซักรีดเสื้อผ้าด้วยตนเอง ($\bar{X}$ = 3.360) ผู้ปกครองมักยกย่องความดีของคนอื่นมาเปรียบเทียบกับตนเอง ($\bar{X}$ = 3.321) เมื่อทะเลาะกับพี่ ๆ น้อง ๆ มักจะถูกตำหนิมากกว่าผู้อื่น ($\bar{X}$ = 2.989) และผู้ปกครองไม่เคยสนใจเยาวชนว่าจะแต่งตัวอย่างไรแบบไหน ($\bar{X}$ = 2.759)

แผนภาพ 2 แสดงค่าตัวกลางเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการที่ผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูเยาวชนแบบเข้มงวดกวดขัน

วิธีที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่าน	5	4	3	2	1	0	$\bar{X}$	S.D
21. เวลาจะไปไหนต้องขออนุญาตและชี้แจงเรื่องที่จะไปให้ละเอียด							3.084	1.298
22. กลับจากโรงเรียนต้องถึงบ้านตรงเวลา							2.974	1.175
23. ผู้ปกครองมักเกี่ยวเข็ญให้ฉันทำการบ้าน							2.926	1.303
24. ถ้าฉันขอเงินซื้อของจะต้องชี้แจงถึงการใช้จ่ายอย่างละเอียด							3.288	1.304
25. เวลาฉันออกนอกบ้านถ้าผู้ปกครองเห็นว่าแต่งตัวไม่เหมาะสมต้องเปลี่ยนให้ทันที							2.476	1.243
26. ฉันไม่ค่อยมีโอกาสไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ นอกจากไปกับผู้ปกครอง							2.382	1.271
27. เมื่อฉันขออนุญาตไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ มักไม่ได้รับอนุญาต							2.524	1.289
28. ถ้าฉันจะใช้ของใช้ในครอบครัวต้องได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองทุกครั้ง							2.257	1.257
29. วันหยุดเสาร์ อาทิตย์ ผู้ปกครองมักไม่อนุญาตให้ฉันออกเที่ยวนอกบ้าน							2.232	1.172
30. ถ้าผู้ปกครองไม่อยู่บ้าน ฉันจะรู้สึกสบายใจและโล่งใจมาก							2.560	1.355
31. ผู้ปกครองจะเป็นคนกำหนดว่าฉันจะเลือกเรียนหรือประกอบอาชีพอะไร							2.665	1.358
32. ถ้าเพื่อนของฉันเป็นคนที่ผู้ปกครองไม่ชอบท่านจะสั่งให้เลิกคบ							3.194	1.369
33. ผู้ปกครองต้องการให้ฉันทำตามสิ่งที่ท่านต้องการ							3.389	1.295
34. เมื่อฉันทำผิดมักจะถูกดุและถูกลงโทษ							3.238	1.181
35. ผู้ปกครองมักชอบพูดว่าฉันชอบโต้เถียงเมื่อฉันชี้แจงเหตุผลให้ท่านฟัง							3.084	1.335
36. เมื่อฉันทำผิด ผู้ปกครองจะดุทันทีแม้ไม่ใช่ที่บ้าน							2.293	1.276
37. ถ้าฉันสอบตก ผู้ปกครองจะลงโทษฉันอย่างหนัก							2.037	1.153
38. เวลาฉันผิดหวังผู้ปกครองไม่ค่อยปลอบใจ							2.539	1.255
39. เมื่อฉันมีปัญหาที่โรงเรียน ฉันไม่กล้ามาเล่าให้ผู้ปกครองฟัง							2.948	1.284
40. ผู้ปกครองมักเป็นผู้เลือกเสื้อผ้าแบบผมให้กับฉัน							2.455	1.238

จากแผนภาพ 2 พบว่าเมื่อครั้งที่เยาวชนในสถานพินิจฯ อยู่ที่บ้านนั้น ส่วนใหญ่เวลาจะไหนต้องขออนุญาตและชี้แจงเรื่องที่จะไปให้ละเอียด ($\bar{X}$ = 3.084) ถ้าเพื่อนของเยาวชนเป็นคนที่ผู้ปกครองไม่ชอบ ท่านจะสั่งให้เลิกคบ ($\bar{X}$ = 3.194) ผู้ปกครองต้องการให้เยาวชนทำตามสิ่งที่ท่านต้องการ ($\bar{X}$ = 3.389) เมื่อเยาวชนทำผิดมักจะถูกดุและถูกลงโทษ ($\bar{X}$ = 3.238) และผู้ปกครองมักชอบพูดว่าเยาวชนชอบโต้เถียง เมื่อเยาวชนชี้แจงเหตุผลให้ผู้ปกครองฟัง ($\bar{X}$ = 3.084)

แผนภาพ 3 แสดงค่าตัวกลางเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการที่ผู้ปกครองอบรมเลี้ยงดูเยาวชนแบบประชาธิปไตย

วิธีที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่าน	5	4	3	2	1	0	$\bar{X}$	S.D
41. เวลาทะเลาะกันกับพี่ ๆ น้อง ๆ ผู้ปกครองจะตัดสินโดยไม่ลำเอียง							3.289	1.324
42. ผู้ปกครองจะพูดคุยกับฉันอย่างสนุกสนาน							3.340	1.291
43. ถ้าฉันกลับบ้านค่ำ ผู้ปกครองจะเป่าคอยและไม่ให้ฉันทำอย่างนั้นอีก							3.492	1.243
44. ผู้ปกครองจัดซื้อเสื้อผ้าให้ฉันใส่อย่างพอเพียง							3.267	1.024
45. ผู้ปกครองมักซื้อสิ่งของให้ลูก ๆ เท่ากันทุกคน							3.442	1.232
46. ผู้ปกครองจะทำอาหารอร่อย ๆ ให้ฉันรับประทานเสมอ							3.440	1.225
47. ผู้ปกครองอนุญาตให้ฉันไปเที่ยวนอกบ้านได้ตามสมควร							3.225	1.118
48. ผู้ปกครองจะดุด่าว่ากล่าวหรือลงโทษเมื่อลูกทุกคนทำผิดโดยไม่ยกเว้นคนใด							3.550	1.229
49. ในวันหยุดผู้ปกครองจะอนุญาตให้ฉันทำงานส่วนตัวได้							3.634	1.175
50. ผู้ปกครองส่งเสริมให้ฉันเรียนวิชาที่ถนัด							3.832	1.161
51. ผู้ปกครองไม่แสดงความโกรธเมื่อฉันชี้แจงเหตุผล							3.314	1.172
52. เมื่อฉันมีปัญหา เช่น ปัญหาการเรียน ปัญหาเรื่องเพื่อน ฉันมักปรึกษาผู้ปกครอง							2.979	1.285
53. ผู้ปกครองรับฟังความคิดเห็นของฉันเสมอ							3.131	1.095
54. เวลาจะไปเที่ยวนอกบ้าน ผู้ปกครองมักจะถามฉันก่อนว่าอยากไปที่ไหน							3.152	1.325
55. เมื่อฉันทำผิด ผู้ปกครองมักให้โอกาสฉันชี้แจงเหตุผล							3.340	1.102
56. ทุกครั้งที่ฉันไม่ทำตามสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการ ท่านจะถามถึงเหตุผล							3.272	1.124
57. ผู้ปกครองมักจะถามความคิดเห็นของฉันในเรื่องต่าง ๆ							3.037	1.132
58. ฉันเลือกคบเพื่อนได้ทั้งชายและหญิง โดยผู้ปกครองไม่ห้าม							3.450	1.145
59. ผู้ปกครองมักจะให้ฉันขบคิดปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองและจะช่วยเมื่อคิดไม่ออก							3.141	1.203
60. เมื่อฉันทำอะไรแล้วพลาดหวัง ผู้ปกครองจะพูดให้กำลังใจ							3.593	1.287

จากแผนภาพ 3 พบว่าเมื่อครั้งที่เยาวชนในสถานพินิจฯ อยู่ที่บ้านนั้น ส่วนใหญ่ในวันหยุดผู้ปกครองจะอนุญาตให้เยาวชนทำงานส่วนตัวได้ ($\bar{X}$ = 3.634) ผู้ปกครองส่งเสริมให้เยาวชนเรียนวิชาที่ถนัด ($\bar{X}$ = 3.832) เมื่อเยาวชนทำผิด ผู้ปกครองมักให้โอกาสแก่เยาวชนชี้แจงเหตุผล ($\bar{X}$ = 3.340) เยาวชนเลือกคบเพื่อนได้ทั้งชายและหญิง โดยผู้ปกครองไม่ห้าม ($\bar{X}$ = 3.450) และเมื่อเยาวชนทำอะไรแล้วพลาดหวัง ผู้ปกครองจะพูดให้กำลังใจ ($\bar{X}$ = 3.593)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประเภทของวิธีการอบรมเลี้ยงดูและวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ที่แสดงองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูในแต่ละประเภท รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของวิธีการอบรมเลี้ยงดู

ประเภทของวิธีการอบรมเลี้ยงดู	จำนวน	ร้อยละ
แบบปล่อยปละละเลย	38	19.89
แบบเข้มงวดกวดขัน	32	16.76
แบบประชาธิปไตย	121	63.35
รวม	191	100.00

จากตาราง 1 เมื่อจัดประเภทที่เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูโดยใช้คะแนนที่แต่ละคนตอบคำถามแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย รองลงไปเป็นแบบปล่อยปละละเลย และแบบเข้มงวดกวดขัน จำนวน 121, 38 และ 32 คน คิดเป็นร้อยละ 63.35, 19.89 และ 16.76 ตามลำดับ

ตาราง 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะพฤติกรรมของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย

Source of Variance	df	SS	MS	F
Between group (B)	2	42.3542	21.1771	1.7349
Within group (W)	188	2294.8186	12.2065	
Total	190	2337.1728		

จากตาราง 2 พบว่า เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย มีอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะพฤติกรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะสภาพสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียนของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย

Source of Variance	df	SS	MS	F
Between group (B)	2	77.0116	38.5058	2.7974
Within group (W)	188	2587.7528	13.7646	
Total	190	2664.7644		

จากตาราง 3 พบว่า เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย มีอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะสภาพสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย

Source of Variance	df	SS	MS	F
Between group (B)	2	29.5406	14.7703	2.3588
Within group (W)	188	1177.1924	6.2617	
Total	190	1206.7330		

จากตาราง 4 พบว่า เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย มีอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะความวิตกกังวลของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย

Source of Variance	df	SS	MS	F
Between group (B)	2	70.2120	35.1060	9.3170*
Within group (W)	188	708.3744	3.7679	
Total	190	778.5864		

*$p < .05$

จากตาราง 5 พบว่า เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย มีอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่าง ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบทีละคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ ปรากฏดังตาราง 6 ต่อไปนี้

ตาราง 6 การเปรียบเทียบค่าตัวกลางเลขคณิตที่ละคู่ของลักษณะความวิตกกังวลระหว่างเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย

กลุ่มประเภทของวิธีการอบรมเลี้ยงดู	แบบเข้มงวดกวดขัน ($\bar{X}$ = 5.7813)	แบบปล่อยปละละเลย ($\bar{X}$ = 6.2632)	แบบประชาธิปไตย ($\bar{X}$ = 7.2645)
แบบเข้มงวดกวดขัน	-	.4819	1.4832*
แบบปล่อยปละละเลย		-	1.0013*
แบบประชาธิปไตย			-

*p < .05

จากตาราง 6 พบว่า

1. เยาวชนที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะความวิตกกังวลสูงกว่าเยาวชนที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เยาวชนที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะความวิตกกังวลสูงกว่าเยาวชนที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะความเป็นคนที่น่านิยมของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย

Source of Variance	df	SS	MS	F
Between group (B)	2	60.2818	30.1409	5.2367*
Within group (W)	188	1082.0638	5.7557	
Total	190	1142.3455		

*p < .05

จากตาราง 7 พบว่า เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย มีอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะความเป็นคนที่น่านิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่าง ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบทีละคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ ปรากฏดังตาราง 8 ต่อไปนี้

ตาราง 8 การเปรียบเทียบค่าตัวกลางเลขคณิตทีละคู่ของลักษณะความเป็นคนที่น่านิยม ระหว่างเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย

กลุ่มประเภทของวิธีการอบรมเลี้ยงดู	แบบเข้มงวดกวดขัน ($\bar{X}$ = 6.7813)	แบบปล่อยปละละเลย ($\bar{X}$ = 7.0000)	แบบประชาธิปไตย ($\bar{X}$ = 8.0579)
แบบเข้มงวดกวดขัน	-	.2187	1.2766*
แบบปล่อยปละละเลย		-	1.0579
แบบประชาธิปไตย			-

*p < .05

จากตาราง 8 พบว่า เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะความเป็นคนที่น่านิยมสูงกว่าเยาวชนที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะความสุขและความพอใจของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย

Source of Variance	df	SS	MS	F
Between group (B)	2	16.4379	8.2189	2.7337
Within group (W)	188	565.2271	3.0065	
Total	190	581.6649		

จากตาราง 9 พบว่า เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย มีอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะความสุขและความพอใจ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะที่เป็นส่วนรวมของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย

Source of Variance	df	SS	MS	F
Between group (B)	2	1554.6714	777.3357	5.5168*
Within group (W)	188	26489.9883	140.9042	
Total	190	28044.6597		

*p < .05

จากตาราง 10 พบว่า เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย มีอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะที่เป็นส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่าง ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบทีละคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ ปรากฏดังตาราง 11 ต่อไปนี้

ตาราง 11 การเปรียบเทียบค่าตัวกลางเลขคณิตที่ละคู่ของลักษณะที่เป็นส่วนรวมระหว่างเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย

กลุ่มประเภทของวิธีการอบรมเลี้ยงดู	แบบเข้มงวดกวดขัน ($\bar{X}$ = 40.7813)	แบบปล่อยปละละเลย ($\bar{X}$ = 43.6579)	แบบประชาธิปไตย ($\bar{X}$ = 47.9835)
แบบเข้มงวดกวดขัน	-	2.8766	7.2022*
แบบปล่อยปละละเลย		-	4.3256
แบบประชาธิปไตย			-

*$p < .05$

จากตาราง 11 พบว่า เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีอัตมโนทัศน์ที่แสดงลักษณะที่เป็นส่วนรวมสูงกว่าเยาวชนที่ได้รับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05